

ΕΤΟΣ 63ον

20 Δεκεμβρίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3264)

Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ

Γεμάτη όνόματα ή σημερινή Κυριακή, αυτή πού προηγείται των Χριστουγέννων. Τόσο στό άποστολικό, ιδίως όμως, στό ευαγγελικό ανάγνωσμα παρατίθεται πλήθος ονομάτων ανθρώπων πού προηγήθηκαν του Κυρίου Ίησου και παρά τήν ποικιλία της πορείας της ζωής του καθενός, χαρακτηρίζονται από τήν κοινή συνισταμένη της άναμονής του Σωτήρα και Λυτρωτή και Ευεργέτη της ανθρωπότητας. Κι αυτή ή προσδοκία όλων, είχε κοινό έδαφος επάνω στό όποιο άναπτυσσόταν, τήν πίστη!

Γι' αυτό και μέ τή λέξη «πίστη» ξεκινά και τό σημερινό άποστολικό ανάγνωσμα, διασαλπίζοντας αυτό τό όποιο πρέπει νά κυριαρχεί στην πορεία μας προς τά Χριστούγεννα. Και τουτο διότι χωρίς πίστη δέν συναντάς τον Χριστό, δέν γιορτάζεις Χριστούγεννα! Είναι έντεχνος ό πόλεμος και λεπτή ή μεθοδεία του διαβόλου, σέ κάθε γιορτή της Έκκλησίας μας, ιδίως όμως στα Χριστούγεννα, όποτε προβάλλονται μύρια όσα άλλα, όχι όμως, ή έορτή και τό πνευματικό της περιεχόμενο. Έτσι, κυρίαρχο είναι τό έμπορικό στίγμα των ήμερών, ή καταναλωτική προοπτική, ή μεθοδική καλλιέργεια συναισθημάτων, ό,τιδήποτε μπορεί νά μās κάνει «νά περάσουμε τίς γιορτές όμορφα», χωρίς άναφορά στον άνατέλλοντα ήλιο της δικαιοσύνης και τήν κοσμοσωτήρια διάσταση του έρχομού του.

Ή πίστη του Άβραάμ

Γιατί ξεκινά τό άποστολικό ανάγνωσμα μέ άναφορά στην πίστη του Άβραάμ; Για νά άναδείξει όχι τόσο τό περιεχόμενο της πίστεως, τό τί πιστεue, αλλά τήν ποιότητα της πίστεώς του, τό πώς πιστεue! Και ό Άβραάμ, μέ τον τρόπο πού πιστεue καθίσταται μοναδικό παράδειγμα για τήν έποχή μας. Πώς πιστεue ό Άβραάμ; Πιστεue μέ τρόπο αυτοθυσιαστικό και για τουτο όλόψυχο και όλο-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 9-10, 32-40)

Ἄς τρέχουμε μέ ὑπομονή τό δρόμο τῆς ζωῆς

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν εἰς τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτριαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετά Ἰσαάκ καί Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γάρ τήν τοῦς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός. Καί τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καί Σαμφών καί Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καί Σαμουήλ καί τῶν προφητῶν, οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτριῶν. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοῦς νεκροῦς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καί μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καί φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέσμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καί ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὄπαϊς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

κληρωτικό. Ἀπόδειξη, ὁ τρόπος τῆς ζωῆς του. Σέ ἐποχή κατά τὴν ὁποία ἡ εὐρύτερη οἰκογένεια ἔπαιζε πρωταρχικὸ ρόλο γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν ἐπιβίωση τοῦ ἀτόμου, ὁ Ἀβραάμ ὑπακούοντας στὸν Θεὸ βγῆκε ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς πατρίδας του καὶ τὴν ἐγγύηση τῆς πατρίδας του «μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται», χωρὶς νὰ ξέρει ποῦ τὸν ὀδηγεῖ ὁ Θεός! Τοῦ ἄρκοῦσε ὅτι Αὐτός προπορευόταν!

Ἀλλὰ κι ὅταν ὁ Θεὸς τὸν ὀδήγησε στὴ γῆ πού ὀνομαζόταν «τῆς ἐπαγγελίας», πάλι κατοίκησε ἐκεῖ «ὡς ἀλλοτριαν», σάν νά ἦταν ξένη ἡ γῆ αὐτὴ γι' αὐτόν καὶ ἀνασφαλῆς, παρά τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ! Κι ὅτι τὴν αἰσθανόταν ξένη αὐτὴ τῆ γῆ δέν τό ἀποδεικνύει μόνο τό ὅτι κατοίκησε ἐκεῖ σέ σκηνές. Τό πιστοποιεῖ καὶ αὐτό πού καταγράφεται στό Βιβλίο τῆς Γενέσεως ὅτι δηλαδή, ὅταν πέθανε ἡ γυναῖκα του Σάρρα, ἀπευθύνθηκε πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτες τῆς γῆς Χετταίους καὶ τοὺς εἶπε: «Πάροικος καὶ παρεπίδημος ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν· δότε οὖν μοι κτήσιν τάφου μεθ' ὑμῶν καὶ θάψω τὸν νεκρόν μου» (Γεν. 23,4). Ἐκεῖνος πού ἔλαβε τὴν ὑπόσχεση «τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας», δέν εἶχε στὴ γῆ αὐτὴ οὔτε δύο μέτρα ἰδιοκτησία γιὰ νά θάψει τὴ νεκρὴ σύζυγό του!

«Ἐξεδέχετο...»

Γιατὶ αἰσθάνεται καὶ συμπεριφέρεται ἔτσι ὁ Ἀβραάμ; Γιατὶ εἶχε ἐπίγνωση ὅτι «ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας» δέν ὀρίζεται χωροχρονικά! Ὡς «γῆ τῆς ἐπαγγελίας» ὁ Ἀβραάμ κατανοοῦσε τὸν τόπο ἀπὸ ὅπου ἡ ἀμυαλιά τοῦ Ἀδάμ μᾶς ἐξόρισε. Γι'

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, μέ τήν πίστιν κατώκησε εἰς τήν γῆν τῆς ἐπαγγελίας σάν ξένος σέ μιά ξένη χώρα, ζῶν σέ σκηνές, μαζί μέ τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συγκληρονόμοι τῆς ἰδίας ὑποσχέσεως, διότι ἐπερίμενε τήν πόλιν, ἡ ὁποία ἔχει στερεά θεμέλια καί τῆς ὁποίας ἀρχιτέκτων καί δημιουργός εἶναι ὁ Θεός. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μου ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βάρακ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθαί, τόν Δαυῖδ καί Σαμουὴλ καί τούς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τήν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τήν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τήν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπό ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρόν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Γυναῖκες ἔλαβαν τούς νεκρούς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διά νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλύτεραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμὰ καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριοίσθησαν, ἔπέσιπσαν πολλές δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας (ἄνθρωποι διά τούς ὁποίους δέν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπήλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. Ὅλοι αὐτοί, ἄν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διά τήν πίστιν τους, δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλύτερον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διά νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τήν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

αὐτό καί ὁ Παῦλος τονίζει ὅτι ὁ Ἀβραάμ «ἐξεδέχετο τήν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καί δημιουργός ὁ Θεός». Ὁ Ἀβραάμ ζοῦσε στήν προοπτικὴ τῆς οὐράνιας πατρίδας, τῆς ὄντως πόλεως τοῦ Θεοῦ, ἐκείνης πού εἶχε ἀσάλευτα θεμέλια, ὄχι μέ ὄρους στατικούς μηχανικῆς καί ἀρχιτεκτονικῆς, ἀλλῆλά μέ ὄρους θεϊκοὺς, ὡς γνήσιο κατασκεύασμα τοῦ Παντοδύναμου Θεοῦ. Μέ ἄλλα λόγια τῆς πόλης ἐκείνης πού δέν ἐξαρτᾶ τήν ὑπαρξή της ἀπὸ φθαρτὰ καί μεταβλητόμενα, ὅπως ὁ πλοῦτος ἢ ἡ δύναμη, ἀλλῆλά στηρίζεται ἀκλόνητα στὸν αἰώνιο Θεό!

Δέν συμβιβαζόταν ὁ Ἀβραάμ μέ τὰ ἐπίγεια καί τὰ πρόσκαιρα, ὅταν μπορούσε νά διεκδικήσει τὰ ἐπουράνια καί τὰ αἰώνια. Γι' αὐτό καί ὁ συγκεκριμένος τρόπος πίστεως προβάλλεται ἀπὸ τὴν Ἁγία Ἐκκλησία μας σήμερα, γιὰ νά κατανοήσουμε τήν ὄντως προοπτικὴ τῆς ἐπερχόμενης ἐορτῆς. Δέν μπορούμε νά γιορτάζουμε Χριστούγεννα συμβιβαζόμενοι στήν κοσμικὴ, ἐγκοσμιοκρατικὴ προοπτικὴ τοῦ ἑορτασμοῦ. Ἀδικοῦμε τὰ Χριστούγεννα ὅταν τὰ γιορτάζουμε ἔτσι, στηρίζοντας τήν ὅποια χαρὰ στὰ λαμπιόνια τῆς γιορτῆς, τὰ ὁποῖα καθὼς θά ξηλῶνονται μετὰ τὸ τέλος, θά ξηλῶνουν μαζί καί τήν ὅποια χαρὰ, περιβάλλοντας τὴ γιορτὴ μέ ληθμοσύνη, γιὰ νά ξεχασεῖ μαζί μέ τόσες ἄλλες γιορτές... →

20 Δεκεμβρίου 2015: ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεσιπσάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρις Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητιδῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν».

Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107).

Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652).

Ἦχος: δ' – Ἑωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α' 1-25.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Πράξ. σ' 8 - ζ' 5, 47-60 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

→ Ἡ Ἐκκλησία ἐπιμένει νὰ δίνει στὴν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων τὴν πνευματικὴ διάσταση πού τῆς ἀρμόζει, καθὼς μὲ τὴν ἐορτὴ αὐτὴ ἀκοῦμε ἔντονη τὴν πρόσκληση: «Χριστὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»! Ἐπιβεβαιώνεται ἡ προοπτικὴ τοῦ οὐρανοῦ. Παύει ἡ κυριαρχία τῆς γῆς. Δικαιώνονται ὅσοι, μέσα ἀπὸ πολυποικίλεις ἱστορικές συγκυρίες, κράτησαν ἄσβεστη τὴ φλόγα τῆς πίστεως στὴν οὐράνια πατρίδα πού ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Δημιουργὸς Θεός, γιὰ νὰ μᾶς ἀποκαταστήσει αἰώνιως.

Ἀδελφοί, πάντα ἀλλὰ εἰδικὰ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τὴν προσδοκία τῆς αἰώνιας πατρίδας, ὡς τρόπο ζωῆς καὶ ἐγγύηση γνήσιας πίστεως. Ἐὰν μᾶς ἐγκλιβρίζουν τὰ σχήματα τοῦ παρόντος κόσμου, ἀλλὰ ὡς πάροικοι καὶ παρεπίδημοι νὰ πορευόμαστε στὴ γῆ αὐτὴ, μὲ ἐπίγνωση τοῦ ὅτι ὁ τρόπος πού θὰ διαχειριστοῦμε τὸν χρόνον τῆς ἐδῶ ζωῆς μας, οἱ προτεραιότητες πού θὰ τὴ χαρακτηρίσουν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιλογές πού θὰ κάνουμε, εἶναι τὰ κριτήρια γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς ὑπηκοότητας τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

Προμηθευτεῖτε τὰ Ἡμερολόγια τοῦ νέου ἔτους **2016**
τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr